

<p>?ovjek je nesumljivo najljepše stvorenje Allahovo. Mi ?ovjeka stvaramo u skladu najljepšem (At-Tin, 4). Sastavljen je od tijela i duha. ?ovjek se ra?a slab i nejak. Kako raste, postepeno ja?a i upoznaje svijet oko sebe. U isto vrijeme on u?i kako treba na ovom svijetu ?ivjeti. Svi ljudi se bore da u ?ivotu budu sretni i zadovoljni, a da li ?e to postiti zavisi od toga ?ta ih njihovi roditelji i sredina u kojoj ?ive nau?e da je ispravan na?in ?ivota. Nas je stvorio Allah dž.?. On nam je dao lik, ruke, noge, u?i, o?i, snagu i mnogobrojne druge blagodati kojima se slu?imo u ?ivotu.</p>

<div align="justify">On je ljudima slao Svoje poslanike da ih podu?e vjeri i ispravnom na?inu ?ivota kako bi bili sretni i zadovoljni. Islam stavlja na tu ?injenicu naro?ito jak naglasak. Posvetiti se jedino duhovnim potrebama zna?ilo bi te?iti da postanemo meleki. Posvetiti se isklju?ivo zadovoljavanju tjelesnih potreba zna?ilo bi da smo se spustili na nivo ?ivotinja. Cilj stvaranja ?ovjeka sa njegovom dvostrukom prirodom, materijalnom i duhovnom, ne?e biti postignut ako ?ovjek ne zadr?i harmoni?nu ravnote?u izme?u potreba svoga tijela i potreba svoga duha. Budu?i da je ?ovjek dru?tveno bi?e, te da je upu?en na svoju zajednicu, a i ona na njega, on ima i obaveze prema zajednici, odnosno drugim ljudima. Koncept dru?tva zasnovanog na Islamu ne odvaja pojedinca od njegove zajednice niti ih smatra za dvije sile u sukobu koje poku?avaju da nadvladaju jedna drugu. Islamsko gledanje na ljudski ?ivot pretpostavlja njegovo neprestano kretanje ka svestranom napretku: duhovnom, moralnom i materijalnom. Sva tri ova vida ljudskog napretka nu?no se nadopunjuju i njihov je razvitak me?usobno povezan i uzajamno ovisan. Svako konkretno manifestovanje ?ovjekove vjere na pravi na?in, vodi ka uspostavljanju ravnote?e izme?u duha (bo?anskog u ?ovjeku) i tijela (materijalnog).</div>
 <div align="justify">Ali, ?napredan? ?ovjek na?eg doba i podneblja se plaho osilio. Ide oholo. ?Napredan? ?ovjek ide, ne stoji u mjestu, ?to je dobro, ali se treba upitati kuda i s kim ide? Ako ?eli u D?ennet, tamo ne?e sti?i, jer mu to ne?e dozvoliti ?ejtan s kojim se dru?i. On ?e ga u D?ehennem odvesti, (?ejtanu je D?ennet zabranjen), pa radi na tome da mu dru?tvo u D?ehennemu ?to ve?e bude. Svaki insan ima ?ejtana za druga: on ga nikad ne ostavlja. Ali, ?ejtanu je gori jedan u?en ?ovjek od hiljadu pobo?nih ljudi. ?ejtan se pobje?uje korisnim znanjem. ?ejtan ne?e do?i ?ovjeku i re?i mu: ?Ostavi dobra djela, a radi lo?a nego ?e protiv njega upotrebljavati zamke, spletke i varke, kao ?to je ?uljep?avanje neistine (la?i)?.

 ?ejtan obe?ava ljudima mnoge la?i. ?ejtan nema odmora, on radi non-stop da bi zaveo ?to vi?e ljudi. Nekad se ?ovjek osje?a da je toliko jak da ga niko ne mo?e pobijediti.

 ?Napredan? ?ovjek ne mo?e pobijediti svoga neprijatelja sve dok ne sazna i ne nau?i neke stvari o njemu. Prije svega, postavlja se pitanje: da li je ?napredan? ?ovjek ubje?en da mu je ?ejtan istinski (ne)prijatelj ili samo misli?

 Za ?naprednog? ?ovjeka, ?ini se, ne postoji ni?ta drugo osim njegovih materijalnih potreba, koje nastoji ostvariti, ne biraju?i na?in. ?itavog ?ivota koju planove kako da ?to vi?e nagrabi, nasakuplja, pa makar i ne stigao da sve to potro?i...

 ?Napredan? ?ovjek i od Zapada preuzima svjetonazore o ?ivotu, priklanja se modernim kultovima i bo?anstvima kao ?to kult novca, rada po sistemu zapadnog vi?enja, kult ?ovjeka tako ostaje vje?iti drugar ?ejtana, a na Zapadu ima tako dobrih stvari, njih ?ovje?e koristi, a ne one koje te u propast (od)vode!

Obuzet svakodnevnim poslovima i trkom da se ʔto viʔe obogati kako bi uljpaao svoj ʔivot i obezbijedio sebi i svojoj porodici svu udobnost dunjaluka, ʔovjek zaboravi na svoje duʔnosti zbog kojih je stvoren, na svrhu svoga postojanja. Okupiran ovim svijetom, miʔlju da sagradi kuʔu, vilu, veʔu nego komʔija, da kupi dobro auto, da ode na odmor da se rastereti od svega toga, zaboravlja na ahiret, na vjeʔnu kuʔu, na ljepote Dʔenneta koje se ne mogu porediti sa ljepotama koje gleda kroz naoʔale ʔejtana u tim odmaraliʔtima. On robuje strastima, a ne svom Gospodaru.

</div> <p align="justify">U toj svojoj zasljepljenosti, ʔto je uzrokuje njegova pohlepa, ʔovjek ne vidi, ili neʔe da vidi, sve ono oko sebe, a pogotovo duhovnu stranu. Ona ga ne zanima, jer njome ne moʔe ostvariti svoje trenutaʔne potrebe. On nema briga. Njegova prva briga je dunjaluk; ima imetak, poloʔaj i slavu, zdravlje, ʔenu i ljepotu, i ... sve je tu, pa zaʔto se onda bojati? ʔega se, onda, boji? Boga? Ne, u njegovom ʔivotu On ne postoji. Druʔtva? Svakako ne drʔi do njega i mrzi ga. Od smrti? Moʔda, ali on o njoj ne razmiʔlja, ona je u njegovim oʔima jedna obiʔna pojava.

</p> <p align="justify">
 On prolazi pored Allahovih znakova, praveʔi se da ih ne vidi. A evo ʔta mu Kur'an obeʔava kao nagradu za takav odnos: ʔKad se nekom od njih uʔe naʔi ajeti, on oholo okreʔe glavu, kao da ih nije ʔuo, kao da je gluh ʔ zato mu navjesti bolnu patnju! (Lukman 7). ʔNapredniʔ ʔovjeʔe, vidiʔ li ʔta ti Allah nudi kao nagradu za oholost tvoju? Bolju nisi ni zasluʔio! Zar se neʔe ʔopametiti?!...
 ʔovjek naʔeg doba i podneblja se uopʔte ne obazire na Allahovu opomenu, neʔe ʔak ni da ʔuje, a kamo li da je prihvati. Kada mu bude reʔeno da ʔe izaʔi pred stvoritelja da odgovara za ono ʔto je ʔinio, prezrivo se nasmije, govoreʔi: Ma priʔaj ti to nekom drugom! Nema poslije smrti niʔta!

 ʔovjeʔe, kako si tako kratkovid?! Biʔeʔ proʔivljen, to je sigurno, jer ti to Allah u Kur'anu obeʔava, a On svoja obeʔanja ispunjava: ʔZar ʔovjek misli da kosti njegove neʔemo sakupiti? Hoʔemo, Mi moʔemo ponovo stvoriti jagodice njegovih prstijuʔ (Kijame 3-4). ʔovjeʔe ʔmudriʔ, a znaʔ li, zaʔto Allah spominje baʔ jagodice na prstima? Znadeʔ li da su papilarne linije, koje se na njima nalaze, razliʔite kod svih ljudi. Zato je najbolja identifikacija ljudi baʔ na osnovu ovih linija. Ti dobro znaʔ koliko nas ima na ovoj naʔoj Zemlji. Preko sedam milijardi! Vidiʔ li koliko je velika Allahova moʔ? Zaʔto neʔeʔ (ili ne ʔeliʔ) da razmiʔljaʔ? Allah ti je dao uʔi, a ne sluʔaʔ, dao ti oʔi, a ne gledaʔ, dat ti je um, ali ga ti slabo koristiʔ. A evo ʔta Allah kaʔe onima koji, poput tebe, slabo koristi um svoj: ʔUistinu nisu slijepe oʔi, veʔ su slijepa srca u grudima!ʔ (Hadʔ 46). ʔalosno je ʔto te je sa zdravim oʔima zadesila sljepoʔa. Otrgni joj se, ne daj se tami, izaʔi na svjetlost ʔto ju nudi Kur'an. Poʔi putem spasa i potrudi se da svoju duʔu oʔistiʔ, jer ʔSpaʔen je onaj ko je oʔisti, a propao je ko je uprljaʔ! Ostavi svoje besmislene, kako ti tvrdiʔ napredne, ideje i okreni se Kur'anu. Da, tvoje ideje su napredne, ali napreduju u pravcu Dʔehennema!

 Zar baʔ moraʔ biti od onih za koje Kur'an kaʔe: ʔOnima koji neʔe da vjeruju svejedno je opominjao ih ti ili ne, oni neʔe vjerovatiʔ (Bekare 6), ili ʔOni nastoje da prevare Allaha i one koji vjeruju, a, ni ne znajuʔi, samo sebe varajuʔ (Bekare 9). Ako se okreneʔ Kur'anu, ʔeka te spas i sreʔa. Ako to ne uʔiniʔ, ʔeka te neminovna propast.

 ʔovjeʔe, ti si dobro u Kur'anu zastupljen, a koliko je Kur'an u tebi? Pa ti sad ʔovjeʔe, razmisli ʔ i odaberi...!</p> <p>(bosnjaci.net)</p>